

[Undervisningsministeren.]

i Foraaret. Det hele staaar saaledes, at Billedtægten, naar December Maaned er ude, i de 4 Maaneder vil vise sig efter al Sandsynlighed at være ca. 60 000 Kr. bedre end i Fjor i den samme Tid og 25 000 Kr. bedre end selve det opstillede Budget. Disse Tal synes mig at tyde paa, at Budgettet er lagt ædrueligt, at der kan bygges paa det, men de 500 000 Kr. paa Finansloven og de 220 000 Kr., som Staten giver Afkald paa, vil selvfølgelig alligevel ikke, i hvert Fald foreløbig, være tilstrækkeligt; der maa ogsaa skaffes Midler andetstedsfra.

Lovforslaget gaar da ud paa, at der oprettes en kulturel Fond, hvis Midler indtil videre fortrinsvis skal bruges til Støtte af Tonekunsten, særlig i Teatrets Tjeneste. Det er jo Operaen med det dertil hørende Kapel, til Dels ogsaa Balletten, som i særlig Grad tynger vort Statsteater økonomisk. Paa den anden Side er efter min Mening og tillige efter Folketingsflertallets Mening, ja, for Resten ogsaa efter Venstres Mening — Venstre foreslaar jo i sit Forslag i det andet Ting ogsaa Teatret opretholdt med de 3 Kunstarter, kun med en anden Fordeling af Midlerne end efter Regeringsforslaget — Operaens Opretholdelse med Kapellet o. s. v. en Livsnødvendighed for Tonekunsten her i Landet, ligesom jeg tror, at et Statsteater i det hele taget, som Forholdene nu engang har udviklet sig her i Landet, er en Betingelse for den dramatiske Kunsts gode Udvikling. Radiofonien er jo i første Linie en Kulturspreder, men for at man kan sprede noget, maa der være skabt noget, og der er næppe Tvivl om, at Statsradiofonien, hvis kulturelle Betydning ogsaa efter min Mening er ganske overordentlig stor, og stadig bliver større, er stærkt interesseret, ja livsinteresseret i, at de levende Kilder til Kunsten, den personlige Scenekunst, den levende Musik, ikke udtørres. Udtørres disse Kilder, saa vil Tilgangen ogsaa til Statsradiofoniens Kulturspredning ebbe ud. Jeg henviser i saa Henseende til, hvad et paa disse Omraader saa kyndigt Medlem af Radioraadet som Otto Rung har skrevet. De finder hans Udtalelser dels i Lovforslagets Bilag, dels i Bilagene til den andet Tings Betænkning.

Den kulturelle Fond skulde saa have sin Indtægt dels fra Renterne af en Kapital paa omtrent 100 000 Kr., der er tilbage fra Dobbeltsceneinstitutionen, dels fra „Koda“, der skulde afgive 10 pCt. eller for Tiden ca. 45 000 Kr. om Aaret, mod at dette Selskab til Gengæld fik Eneret til Gavn utvivlsomt baade for Musikken og for det store Publikum og til

Gavn for hele vort Lands Stilling paa dette Omraade. Yderligere skulde, som nævnt, et fast aarligt Beløb af 220 000 Kr., svarende nogenlunde til Det kongelige Teaters Forlystelsesskat, som lavt regnet er ansat dertil, gaa ind i den kulturelle Fond, til hvilken noget lignende skulde ydes fra Statsradiofonien, saa at ogsaa denne bliver underkastet en Forlystelsesskat. Den har hidtil været fri og bør selvfølgelig fremdeles være fri paa alle de Omraader, hvor der ikke svares Forlystelsesskat, Foredrag o. s. v. Men paa de Omraader, hvor Radiofonien svarer til Teatrene og Koncerterne, skulde den underkastes en Forlystelsesskat, som, efter hvad Radiofoniledelsen selv i Teaterkommissionen udregnede — og det er meget ædrueligt, man kan vist endog sige, det er lavt beregnet —, vilde udgøre 325 000 Kr., altsaa ogsaa et fast Beløb, ligesom de 220 000 Kr., der svarer til Teatrets Forlystelsesskat. Der opnaas herved en Ligestilling mellem Statsteater og Statsradiofoni, begge indbetaler i den kulturelle Fond et Beløb, svarende til Forlystelsesskatten for disse to Institutioner. Tidligere var der en Ulighed, idet den ene, Statsteatret, skulde svare Forlystelsesskat, den anden, Statsradiofonien, derimod ikke, skønt den for en stor Del yder Præstationer af samme Art som Teatret.

Der vil da fra Fondens Side blive Mulighed for at yde det Beløb, som Det kongelige Teater mangler for at kunne opretholde Operaen med Kapel o. s. v., i hvert Fald indtil videre, saa længe Teatret er saadan stillet, og dernæst vil der alligevel blive en Margin paa 130 000 à 140 000 Kr., som kan anvendes til Støtte af anden Musik. Helst skulde det forme sig saadan, at denne Kulturfond i Aarens Løb kunde blive et Slags Sidestykke til de to meget almenyttige Fond, vi har, Carlsbergfondet og Ny Carlsbergfondet, det første jo til Fremme af Videnskaben her i Landet, det andet til Støtte og Fremme af den bildende Kunst. Vi skulde her faa en tredje, en Kulturfond, særlig til Fremme af Tonekunsten, men ogsaa af den dramatiske Kunst o. s. v. Kunde der tilvejebringes en Oplægskapital, da vilde det være meget ønskeligt, kunde der tilvejebringes andre Indtægter, vilde det ogsaa være meget ønskeligt, og derfor er der i Lovforslaget gjort Plads derfor i et Punkt d. Foruden disse Indtægter fra Renterne af Dobbeltsceneinstitutionens Kapital, fra „Koda“ og fra Forlystelsesskatten er der gjort Plads til eventuelle andre Bidrag; der kan jo tænkes forskellige Indtægter, og jeg tror, adskilligt at det er noget, der modnes for Tiden, men det kan ikke lovfæstes i Øje-